

НА ПОРТАЛУ Радио Сарајева, на ком је публикован шовинистички текст Сенадина Лавића (о чему писах [прошли пут](#)), у току је објављивање, у наставцима, и књиге [Трагом древних Бошњана](#) Танера Аличехића и Ђенана Галешаћа.

Овај потез уредништво је образложило тиме да су у књизи садржане „[идеје које могу донијети мир и просперитет овој земљи](#)“ (наглашавање изворно). Наиме, ова нас књига, наводно, учи о „стољећима вјерске плуралности, у којој су Босанци, Бошњани, Бошњаци, како год, стољећима, све до средине XIX стољећа, али и касније, своје односе чували и изграђивали управо на [босанским вриједностима](#)“ (наглашавање изворно).

Аутори ове књиге нису историчари. Танер Аличехић [дипломирао је физику, а магистрирао менаџмент](#), док је Ђенан Галешаћ [дипломирани правник](#). Нико од њих двојице не ради у научном институту, или на факултету.

Ипак, они су прегли да напишу књигу о историји БиХ која ће афирмисати пројекат стварања *босанске нације*. А, како смо већ указали, управо иза тог пројекта је, [на свом последњем конгресу](#), стала СДА – водећа странка Бошњака у БиХ.

Пише: Слободан Антонић
субота, 15 фебруар 2020 12:06

Дакле, Аличехић-Галешихева књига корисна нам је да разумемо какву ће историју учити деца у БиХ – па и српска, ако СДА успе у својим плановима унитаризације БиХ (укидање ентитета и кантона; [овде](#), стр. 5), као и у намери да створи „јединствени образовни систем“ (стр. 11), као део државне „афирмације бх. индентитета“ (стр. 8).

Ево које би историјске „истине“, по укидању Републике Српске, требало да уче српска деца, судећи по Аличехић-Галешихевој књизи:

„У тами средњег вијека, [последњи траг толеранције и слободе мишљења налазио се на подручју Босне](#)“

• „У тами једноумља и инквизиције, босанска држава [једина је у Европи](#) заштитила цркву која тумачи свето писмо на себи својствен начин“.

• „Црква босанска је давала духовну слободу и [јединствену филозофију живота у Босни](#)“

• „Босанска држава је била настањена углавном вјерницима [Цркве босанске](#)“

• „Око петсто година постојања средњовјековне босанске државе растао је и углед

Пише: Слободан Антонић
субота, 15 фебруар 2020 12:06

по много чему [јединственог народа, који је себе називао босанским народом, Бошњанима](#) (касније Бошњацима или Босанцима)“

- „Босански народ је дошао у додир с исламом, [по много чему блиском искомском кршћанству](#), које је његовала Црква босанска“.
- „По народном предању, посљедњи босански дид (врховник Цркве босанске – С. А) предао је штап с Ходидједа, симбол Цркве босанске, шејху мевлевијске текије на Бентбаши у Сарајеву као [`наслѣднику` босанске духовности](#)“.
- „Бошњаци су, као феудално племство, имали [водећу улогу](#) у босанском друштву као и у Османском Царству“.
- „Опустошена погранична подручја, босанске владајуће породице су [насељавале Власима](#) из смедеревског и београдског краја“
- „Влашка племена постала су језгро становништва које се у Босни, крајем 19. вијека, кроз припадност православној цркви [препознало у српској националној идеологији](#)“.
- „[Територијално и административно комадање Босне](#) (...) извршено је 1829. године, када је *шест нахија с десне стране Дрине одвојено од Босне и припојено Србији*“ (изворно наглашавање).
- „Притисак православног становништва на османску власт на Балкану [потичала је Русија](#)“
- „Средином деветнаестог вијека [српска национална свијест међу босанским](#)

[православцима није постојала](#)

“

- „Кнежевина Србија користила је незадовољство сељачког становништва у Босни за [ширење српског идентитета](#), а све у сврху своје државне тежње према територији Босне“.

- „Српски национализам у Србији, у другој половини 19. в, постао је [темељно антибосанска идеологија](#) с циљем ширења српске државе на босанску територију“ (изворно наглашавање).

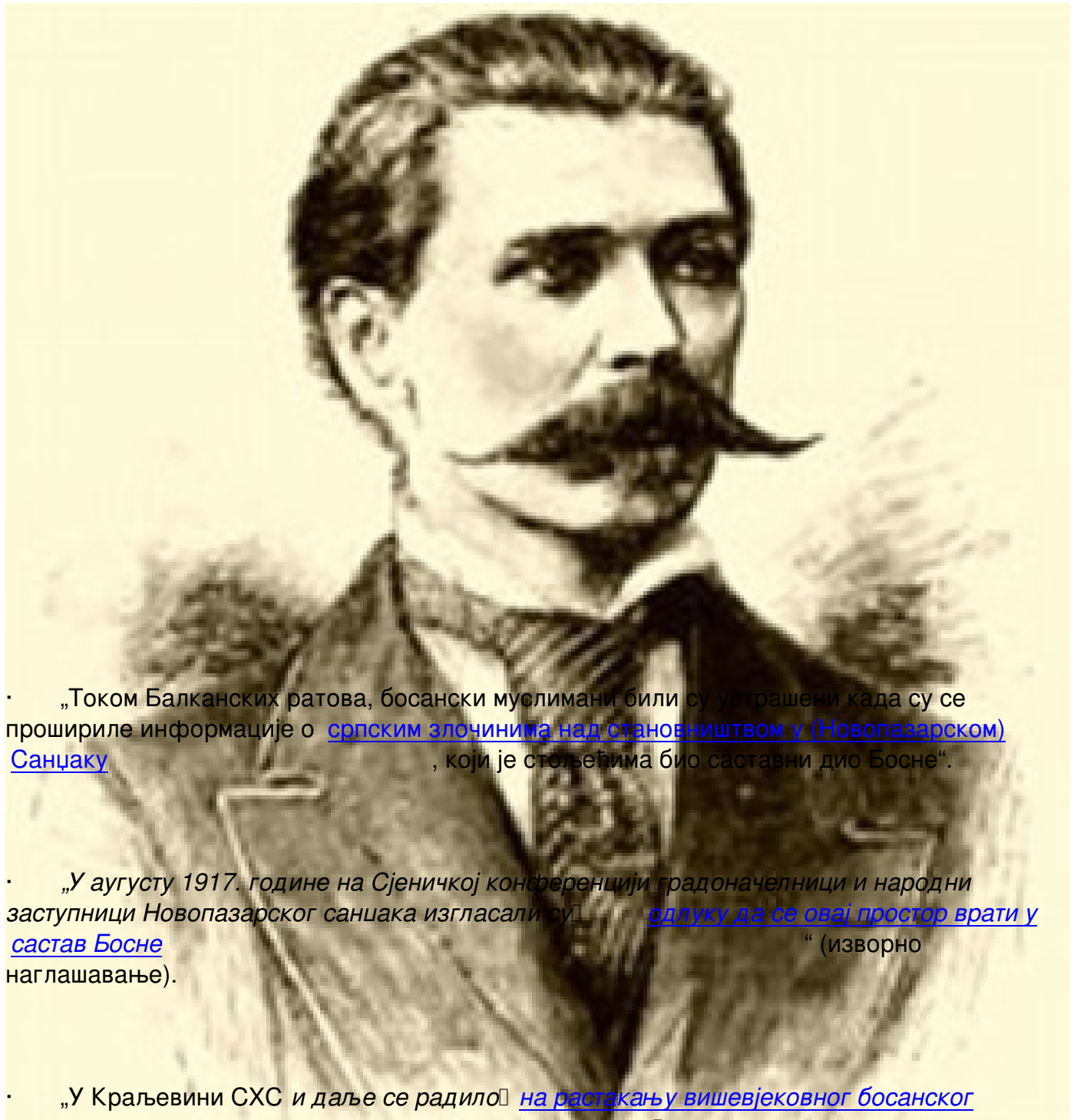
- „Од половине 19. в. код православног, а у мањем броју и код осталог босанског становништва, *почела се развијати* [наклоност ка српском идентитету](#)“ (изворно наглашавање).

- „Нажалост, под утјецајем православне цркве, српски национални покрет је с временом претворен у етноконфесионалну идеологију – `један народ, једна вјера, једна држава`. Крајњи исход је био [протјеривање и покољ домаћег муслиманског становништва](#) *које се наставило и у 20. веку*“ (изворно наглашавање)

Пише: Слободан Антонић
субота, 15 фебруар 2020 12:06

- „Србија је имала јасан пројект ширења српске националне идеологије, тј. [посрбљав ања становништва Босне](#) и негирања босанског идентитета и историје“.
- „Посрбљавање Бошњака, одн. [процес дебоснизације](#) □ требао је обухватити и становнике других вјероисповијести у Босни “ (изворно наглашавање).
- „[Увођење српског идентитета код православног становништва Босне](#) ишло је релативно брзо због развијености српске националне идеје у самој Србији те блискости босанског и српског православног свећенства“.
- „[Обавјештајна служба Србије користила је разна културна, пјевачка и фолклорна друштва](#) за ширење српске националне идеологије у Босни “ (изворно наглашавање).
- „[Ширењем српске националне идеје расла је и мржња према муслиманском дијелу становништва](#) и вјерска нетрпељивост“.
- „Краљевина Србија није штедјела ни средства ни дипломатски утјецај да □ [не дозволи Бошњацима да изграде националну свијест о босанском народу као различитом од српског](#) “ (изворно наглашавање).
- „Аустроугарском окупацијом 1878. босански териториј је подијељен на два дијела, тако што су [становници Новопазарског санџака одвојени од свог народа и матице Босне](#) “.
- „[Калај је подржао босанску идеју мултиконфесионалног друштва](#) , (...) али службено заступање националног бошњаштва, у доба Бењамина Калаја, произвело је јак отпор великог дијела већ [посрбљених становника Босне](#)

“

• „Током Балканских ратова, босански муслимани били су устрашени када су се прошириле информације о [српским злочинима над становништвом у \(Новопазарском\) Санџаку](#) , који је стољећима био саставни дио Босне“.

• „У аугусту 1917. године на Сјеничкој конференцији градоначелници и народни заступници Новопазарског санџака изгласали су [одлуку да се овај простор врати у састав Босне](#) “ (изворно наглашавање).

• „У Краљевини СХС и даље се радило [на растакању вишевјековног босанског идентитета](#) [као плуралне средине,](#) [проводећи раније започете процесе дебоснизације домаћег живља“](#) (изворно наглашавање)

“

Пише: Слободан Антонић
субота, 15 фебруар 2020 12:06

- „Снага која је урушавала јединство у (Краљевини) Југославији били су [нарастајући српски национализам и хегемонизам](#), а подржавала их је и потпомагала православна црква“.
- „Прва посљедица злочиначке усташке политике била је масовније [прикључење православног становништва великосрпском четничком покрету](#)“.
- „Многобројни четнички злочини над становницима Босне правдани су као борба против НДХ, али, нажалост, *више су били одраз* [мржње према муслиманском становништву](#) *коју је деценијама његовала српска национална идеологија*“ (изворно наглашавање).
- „Ова стравична дешавања (четнички злочини – С. А) присилила су многе Бошњаке да се укључе у борбу: од стварања муслиманских милиција, па до [приступања усташком покрету и на крају приступање злогласној Ханџар дивизији](#)“.
- „СС Ханџар дивизија, састављена од босанских муслимана, створена је како би штитила [босанске крајеве од четничких покоља](#)“.
- „На почетку рата, док су боравили у Србији, осим младих комуниста, претежно студената, партизани нису успијевали да масовно привуку нове борце. Било ја јасно да [покрет није имао подршку у српском народу](#), који није имао потребу за сукобом или било каквим видом отпора, јер [није био угрожен](#)“.

Пише: Слободан Антонић
субота, 15 фебруар 2020 12:06

